

Ptáčnickova píseň

(Chanson de l'oiseleur)

Ptáček vznešený letec

Ptáček strašpytel i světec

Barvy krve nosí fráček

Ptáček věčný posměváček

Ptáček co náhle si ublíží

Však k bolesti nevzhlíží

Ptáček hodně osamělý

Chtěl by prožít život celý

Ptáček věčně na útěku

Zazpívá si plný vzteku

A roní slzy na svůj fráček

Ten pyšný letec – sladký ptáček

To je Tvoje srdce, milá

Jako křídla hebká bílá

Tvé pevné prsy rozechvívá

Milování v Alicante

(Alicante)

I.

Oranžový pomeranč

na stole je, nač?

A svlečené šaty níž

Nahotou mě rozproudíš

Svěží noc je kolem nás

Tak nech mě vstoupit zas

≈

II.

Pomeranč oranžový míč

A ty nahá, šaty pryč

V posteli se mnou spíš

Vášeň ve mně probouzíš

Noc je svěží a my pár

A místo slov jen prudký žár

Velké a rudé

(Immense et Rouge)

Vychází nad Grand Palais

Zimní slunce ještě ospalé

A pak se náhle ztratí

Jako když se srdci krátí

čas a moje krev mizí

Prohledávám místa cizí

Moje lásko

Moje krásko

A chci Tě najít tam

Kde nebudu už sám

Vidím, co chci vidět

(Vous allez voir ce que vous allez voir)

Plaveš nahá v moři

Běžím za Tebou a hořím

To první je divů div

To druhé sen, co skončil dřív

V parku

(Le jardin)

Na to nestačil by čas
kdybych vzpomínat měl zas
jak dotkla ses mých úst
a já zas Tvých
Ten sotva malý okamžik
do srdcí vpletl něžný zvyk
Tam za zimního svítání
kdesi v parku na pláni
Montsouris v Paříži
Na Zemi
co hvězdám nás přiblíží

Šanson

(Chanson)

Jaký je den? A kde to jsme?

Když v týdnu svítá poosmé

Moje láska

Jsme navzájem si životem

a prožíváme noc i den

Žít a milovat

Milovat a žít

O životě jenom snít

A netužit jaký je den

Ani co je láska jen

Podzim

(L'Automne)

Ušlý kůň se náhle hroutí

Padlé listy podzim kroutí

I naší láskou lehce chvěje

Slunce co už nezahřeje

Pohyby I.

(Sables mouvants)

Je to divů div

když obzor splyne s odlivem

a moře není tam co dřív

A ty?

Za větrného pohlazení

poddáváš se v písku chvění

Je to divů div

že se vody pořád dmou

a moře ještě ustoupilo

Ale ve Tvých očích cosi zbylo

teď vlnkami se kolébou

Je to divů div

a dobře vím

že se v těch vlnkách utopím

Pohyby II.

(Sables mouvants)

Démoni divů utichají za odlivu

moře už se ztrácí v dál

a Ty, řaso,

kterou něžně vítr vzal

hýbeš se a sníš

v loži z písku, kde teď spíš

Démoni divů utichají za odlivu
moře už se ztrácí v dál
však ve Tvých očích kupodivu
dvě vlnky jsem rozpoznal

Démoni divů ženou proudy za přílivu
a cosi křičí, že mě ty vlny zničí

Krásný čas

(La belle saison)

I kdybych hlady umíral
a neměl už vůbec nic
o pohled na Tebe bych stál
Na Tvé boky, rub i líc
v tom milém koutě světa
v Paříži uprostřed léta

Pařížské noci

(Paris de Nuit)

Jen tři zápalky a kolem tma

První rozžhne světlo v tváři

Z té druhé máš v očích záři

S poslední objevím i ústa

A temnota prázdná pustá mi to všechno dá

Beru tě do náruče a jsi jen má

Pro Tebe, milovaná

(Pour toi mon amour)

Jen pro Tebe

Má milovaná

Nakoupil jsem brzy zrána

Na ptačím trhu ptáky

A na květinovém taky

Tam pořídil jsem vlčí máky

Jen pro Tebe

Má milovaná

A u železného krámku

Nakoupil jsem k zámku

Těžké řetězy

Jen pro Tebe

Má milovaná

Hledal jsem Tě – i na trhu s otroky

A marně se ptal jejich pána

Kam zanesly tě tvé kroky

Má milovaná

Jak namalovat obraz ptáka

(Pour faire le portrait d'un oiseau)

Jak namalovat obraz ptáka?

Pohledťte vzhůru na oblaka

poslyšte křídel šumění

A malujte pak svazek čar

co v ptačí klec se promění

A přidejte něco vzácného

třeba užitečný dar

a cosi jenom tak

ať má tam něco pěkného

až přilétne ten pták

Pak vsadťte plátno mezi stromy

a schovejte se v hustý sad

Ptačí plachost možná zlomí

když budete jak socha stát

Nesmíte ani zašeptat

ztište i svého srdce bití

Žádný pták to nemá rád

když okolí se hlukem sytí

Jen čekejte zvlášť trpěliví

Třeba odolá vám malou chvíli

třeba počkáte si mnoho let

to se jenom lidé mýlí

že dobře chápou ptačí svět

A když dočkáte se konečně

a pták už klícku obchází

zadržte dech bezděčně

váš okamžik nadchází

A jak do té klece vstoupí

dvířka uzavřít se snažte

pak jednu čáru za druhou
svým štětcem zase smažte
Jen vyhněte se jeho peří
A malujte zase dál –
portrét stromu s krásnou větví
co svým okem ptáček změří
aby se cítil jako král
A vše zelené kolem
i větru vůni
a prach ze slunce nad hlavou
co padne na zem v novoluní
I pár zvířat z trávy
jak za horka se spolu baví
Pak vyčkejte, zda ptáček zazpívá
A když jen mlčí, protiva?
To na každý pád
tenhle obraz nemá rád
Zpívá-li od rozednění
tak tu malbu zrovinka
povýšil rovnou na umění
Pak vytrhněte zlehýnka
mu jedno z jeho per
a na obraz se podepište – malíř amatér

Moje láska

(Cet Amour)

Moje láska

Tak prudká

I křehká

V něžnosti lehká

Zoufalá a bez naděje

Moje láska

Je den, co se směje

Nestálá jak počasí

Když na podzim se ohlásí

Moje láska pravdivá

Moje láska svádívá

Šťastná

I radostná

Na pohled žalostná

Jako dítě třesoucí se tmou

Tak sebejistá

Jako muž jdoucí v noci za Tebou

Ta, z níž každý šílí

Z přemíry slov kvílí

V tváři popelavě bílý

Láska, co mám na očích

A cítím pouze bolest v nich

Štvaná jako lovné zvíře

Pošlapaná v dobré víře

Tak veliká

Že se žitím zalyká

A září

Tvoje

Moje

Taková je
Tak se nově tváří
A nemění se
Jak vonící květina
Pták, co křídla rozpíná
Horká jako léto
Smíme oba z této
Odejít a být zase zpět
Zapomenout hned
Anebo jít do postele
Probudit se v starém těle
A potom spát zas
Slyšet ve snu smrti hlas
Smíchem se však probudit
A z mladického vína pít
Protože láska zůstává
Je jako mezek svéhlavá
Živá jako touha
Jen vzpomínka pouhá
Hloupá jako lítost
Ta nesmrtelná bytost
Co z mramoru tu stojí
Tak krásná v denním stejnokroji
I tak dětsky křehká
Když jen na mě usmívá se
A mluví, ač ztišena v hlase
Až se z toho chvěju
A volám
Za Tebe
Za Sebe
Své prosby tady pěju

Pro vůli k milování
Pro všechny z nás, má paní
Křičím
Za celý svět
Abys zůstala
Jako zeď, nehybná a ospalá
A stůj i dál
Ani krok
Vždy pevná jako val
Naše mysl už je pryč
Ale ty nezapomeň a řič
Jsi jediná z pozemských krás
Nevyprchej nikdy z nás
Jsi nám pořád vzdálenější
Ať jsi cizí nebo zdejší
Tak prosím jenom ozvi se
Ve změti vzpomínek
V hlubokém lese
Zurčíš jako pramínek
Co nový zrod nám nese
Tak spoj naše nitra
A zachraň nás. Hned zítra

Neděle

(Dimanche)

Na Avenue de Gobelins alejí stromů

Z mramoru socha vede mě domů

Kina jsou plná při nedělní siestě

A ptáci ze stromů shlížejí po městě

Že socha mě políbí, nikdo si nevšimne

Jen dítě slepé rukou nám pokývne

Žalářníková píseň

(Chanson du Geôlier)

Kam s tím klíčem, Adonisi?

Kov s krví se na něm mísí

Spěchám pustit milovanou

Dokud je ještě čas

Ji odloučil jsem těžkou branou

Od radostí i světa krás

Ve jménu tužeb svých

V mukách svého nitra

A ve slibech vyřčených

V nichž lhal jsem včera, zalžu zítra

Jdu ji pustit ven

Dát jí volnost jen

Ať mě může nechat být

Ať může klidně odejít

Ať se může vrátit zpět

Zase milovat mě hned

Anebo jiného muže

Jestli potěšit ji zmůže

A když zůstanu sám

A neuslyším její hlas

Tak po všechen čas

Co ještě mám

Si v mysli obraz ponechám –

jak její prsy v pohybu

v dlaních s láskou kolíbu

Sami ve dvou

(Fiesta)

Už ani pít co není

Rozbitá láhev v koutě

A dveře bez uzardění

K mé posteli zvou Tě

A kolem plno hvězd

V úlomcích střepin září

V prachu plném pokoji

Ležím zpitý na polštáři

Rozpálený v postroji

A Ty v mém náručí

Necháváš se svést

Spoutat žhavou obručí

Jsem taková

(Je suis comme je suis)

Taková jsem a vím

Nikdy se nezměním

Propuknu v smích

Když se chci smát

Je to snad hřích

Se druhému dát

I když každou chvíli

Jiný ve mně sílí?

To jsem zkrátka já

K tomu stvořená

Co chceš víc?

Zkus mi říct

Že rozdávám potěšení?

To těžko někdo změní

Nekonečně dlouhé nohy

A ladné křivky těla

Prsy tvrdé z přemíry touhy

Tmavé oči uprostřed běla

A nic nenaděláš

Taková jsem a dím

Když potěšit chci, potěším

Jsem zkrátka táž

Jakou mě znáš

Co se mi to stalo?

Ano, milovala jsem

A milována byla

Jako děti a ne málo

Se milovaly navzájem

Milovat, milovat ...

Už není nač se ptát

Jsem tu pro Tvé potěšení

Napořád

Stíny

(Les ombres)

Stojíš přede mnou

Jaképak zdání

V odlescích milování

A já sám

Taky v tmách

O štěstí zaspívám

Tvým očím na dosah

Ale Tvůj stín

Na zdi se chvěje

Rozkmitán čekáním

Na další děje

A i ten můj

Kolem se rozhlíží

Budeš-li svolná vyhlíží

Miluješ mě

A já zase Tebe

Jako den, život, letní nebe

Hodiny, co v rytmu tras

Měří vždy odlišný čas

Naše stíny navzájem

Nahání se jak pes s psem

Co utrhli se spolu

K lásce plni vzdoru

Věrní jenom jemu

Jí

Trpělivě čekají

Strachem bití

Že už milovat se nejde

Ostražití

Že až skončí naše žití
A taky láska z myslí sejde
Zahryznou se nám
Do kostí co z nás zbyly
Co jim jiní pohodili
A zahrabou je i sebe tam
Kde popel touhy skryje nás
Kde neplatí žádný čas

Moje žena

(Voyages)

Vyhlížet si potají
modelky, je mi tak milo
Stejně malíři to dělají
Jednou
a včera to bylo
sledoval jsem hlouček dam
na stanici autobusu
na ulici Amsterdam
A pak zčistajasna
tuhle jsem si objevil
Byla krásná
a tak sama. Něžný úsměv víl
Předtím jsem ji nespapřil
Když pozvedla oči svoje
tu jsem šťastný pochopil
že ta žena je jen moje

Zraněné listy

(Les feuilles mortes)

Ach jen vzpomeň si na šťastné dny
kdy život zdál se bezedný
na rána, kdy probouzel nás jas
po nocích vášně něžností a krás
Na lásku vzpomínej, to jde snáz
Teď přebývám v svých snech
v nichž se vítr svíjí ve stromech
a zraněné listy sráží
jak povadlé dílky do koláží
Já však nezapomněl na ten čas
budu zpívat zas a najdu Tě snad
Tam, kde nechal jsem Tě stát

Ta píseň nám tak blízce zní
milovali jsme se ty a já
a naše srdce v souznění
snila, že zůstanu Tvůj a ty má
Však život leckdy maří naděje
bezhlase – tak chřadne i kvítí
už mizí v písku Tvoje šlépěje
smazalo je mořské vlnobití

A zraněné listy zas vítr sráží
lítost a žal je k sobě váží
Ale má láska tak věrná a tichá
děkuje za všechno zvesela dýchá
Čas už nezkalí ta rána jasná
Tolik jsem Tě miloval, ty krásná
Byly to ty nejšťastnější dny

kdy život zdál se bezedný
s Tebou již jsem míval rád
Nikdy nebudu už litovat
A Tvou píseň vždycky hrát
uslyším, kde nechal jsem Tě stát

Světák a strážný anděl

(Le grand homme et l'ange gardien)

Dál už půjdu sám

však ty tu zůstaň na stráži!

Toť kněžek lásky chrám

kam vstoupit lze jen s kuráží

Mám ještě svou čest? Snad

ač s vнадami těch dam

si chci do rána hrát

V domě

(Dans ma maison)

Tak přijď ke mně jen
Do mého domu co není můj
Komusi patří, není to sen
I já kdysi vešel, řekl si stůj
Pusto tam bylo, nikde živo
Jen ruměná kytice krásčila zdivo
Tam jsem pak zůstával
tak sám a dlouhý čas
den za dnem vyčkával
že přijdeš zas

A nic jsem tam nedělal
Nic vážného v té díře
Ač někdy ráno když jsem vstal
Pořvával jsem jako zvíře
Jako osel ržál jsem ržál
Až překřičel jsem ticha mír
Jen z radosti, pro plezír
A hýčkal jsem si svoje nohy
co chytré jsou a mají vlohy
doprovít vás do dáli
kde jste to dosud neznali
Však chcete-li jen doma být
a při hudbě se rozvlinit
s nohama jste pořád spolu
vždyť jistí vás od pasu dolů
Musíš v hlavě prázdno mít
když dokážeš takhle mlít:

hloupý jako jeho nohy a šťastný jako pták

Co mu radost nejde přes zobák

Veselí se, jen když hlady

není zrovna bez nálady

A tenhle pták – kde že se vzal?

A kdo mu vůbec jméno dal?

To člověk na něj zavolal –

pěnkavo, pěnkavo! Opakuj to pořád dál

Jména jsou dost kuriózní

Martin Hugo Victor

Bonaparte Napoleon

Pročpak zrovna takhle zní?

Bonaparti kráčí pouští

Jednohrbec císař v čele

Do trysku se s koněm pouští

A v dáli muž, co tři má jména v jednom těle

Tim-Tam-Tom ho nazvali, příjmení mu nedali

I za obzor se leccos vejde

Však je jen málo, na čem sejde

Přijdeš ke mně jen

A vejdeš zcela

Nejde mi z hlavy po dlouhý den

Až ze svých šatů se vysvlékneš celá

A v nehybné póze Tvá rudá ústa

jsou kyticí na zdi, co jinak je pustá

Spolu si ustelem na jednom polštáři

A?

Vstoupíš pak do domu, co mým se jen zatváří

Sanguine

(Sanguine)

Zip Ti klouže po křivkách
a tělo zbavuje se pout
ta bouře jatá v hlubinách
zas může náhle vybuchnout

Šaty padají a už na podlaze leží
docela tiše jako když
okvěť citrusů na koberec sněží

Kráčím blíž

a knoflíčky z perleti se mi pod nohama rozletí

Ó plode sanguine
svou krásou oživit mě smíš
a do dlaně nový stín
mi hrotem ňadra vyhloubíš

Ó plode sanguine
ty plode sladkých vin
sluncem mi půlnoc rozzáříš

Děti co se milují

(Les enfants qui s'aiment)

Děti co se milují

On se vstoje líbá s ní

Den už zmírá v chmýří noci

zas pohoršují kolemjdoucí

Po milování děti touží

jenom sobě samým slouží

jejich stíny v temné noci

chvějí se, kde vítr ztich

dráždí všechny kolemjdoucí

z nichž jde závist, zlost i smích

Milují se tváří v tvář

Jsou myslí v jiné galaxii

kde noc i den se s časem mívá

A všude kolem lásky zář

Něžné a kruté lásky zrcadlení

(Le tendre et dangereux visage de l'amour)

Ty něžné a kruté

lásky zrcadlení

přišlo jsi k večeru

kdy den už není

Snad trefil mě lučištník

mířenou strelou

anebo hudebník

svou harfou smělou

Nevím nic

Nevím víc

Vše, co v známost dám

že utržil jsem šrám

možná šípem letícím

možná tónem znějícím

Vše, co v známost dám

že ránu v sobě mám

Mé srdce ji dostalo

Nastálo

Ach jak je žhavé

to poranění lásky pravé

Ptáci žalu

(Les oiseaux du souci)

Padá déšť a smáčí peří

Milovala mě a už není

Co chcete, vy ptáci kteří

moknete v dešti neschoulení?

Cos mě tu nechala

nevím, zda noc je či den

Smáčí déšť ta křídla zoufalá

K bloudění jsem odsouzen

Černý déšť je jen trápení

Je možné, že už nikdy víc

ta temnota se nezmění?

Jděte pryč, vy žaloptáci!

Vyleťte z hnízd, svět se mi ztrácí

Cože

Jakže?

Že ještě váš čas nepřišel?

Je mi to jedno, jděte pryč. Už jsem děl!

Ranní žaloptáci, co zas k večeru se vrací

Odleťte

Kam?

Cože?

Tak zůstaňte

a budu to já, kdo domov ztrácí...

Černý déšť, půjdu nikam a všude. Nešť

A Vy smuteční ptáci

tu zůstaňte

A pohodlí se nebraňte